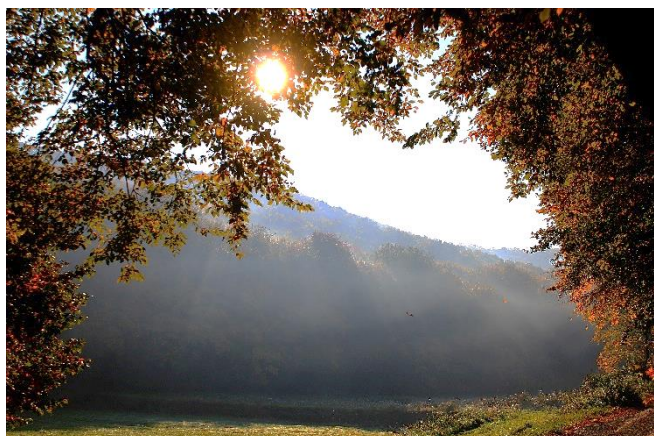

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

VII. évfolyam 11. szám | 2017. november

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

KEDVES HOZZÁTARTOZÓK! Mindannyian hozzátartozói vagyunk egy-egy kedves, eltávozott, szeretett embertársunknak. Nagyon sok esetben nehéz feldolgozni a hiányt, a szeretet megüresedett helyével valahogy kezdeni kell valamit. Idővel a fájdalom bár megkopik, a vágyódás az újbóli találkozásra, egy anyai, gyermeki, nagyszülői, baráti ölelésre, hangra, illatra örök... Mint ahogy a szeretet is örök. Az emlékek is... Minden nap eszünkbe jut az, aki hiányzik. Ezekben a napokban pedig teljesen átadhatjuk/átadjuk magunkat szeretett emlékeinknek. Azoknak az embereknek, akik nincsenek már velünk, de bennünk élnek, általuk vagyunk azok, ahova mostanáig eljuthattunk.

Hálával és szeretettel gondolni előre és halottra az egyik legszebb emberi tulajdonság.

Előbb-utóbb szinte mindenki eljut oda, hogy elmélkedjen a miért létezésről, és mélyen keresse önmagában az isteni esszenciát. A mindent és a semmit. A létezés lényegtelen lényegességét. Az egymáshoz tartozás érzését, amihez a kulcs a művészet: a zene, az irodalom, a festészet, a szobrászat, a fotográfia... Minden külön és minden együtt is, a művészet mély bugyraiban ott van.

A természetben ott van. Hiszen a művészet is a természetből fakad.

Lássuk meg önmagunkat, hogy meglássuk a körülöttünk levőt. A bennünk levő és a minket körülvevő isteni esszenciát. A mindent és a semmit. Ezt az egész illúziót, ami az élet.

Becsüljük meg önmagunkat, egymást. A múltunkat, hogy legyen jelenünk, és a jelenünket, hogy legyen jövőnk!

Áldott mindenszenteket és halottak napját kívánunk!

Szeretettel: Balog Beatrix

Németh Károly: Emberes hónapok

Öcsémuramnak, Győri Sándornak

Rossz az idő, rosszemberes,
Még csak nem is nov-emberes,
Se nem novum, se nem deres,
Isánkodó vénemberes,
Barlanglakó őseemberes.
Szóval szürke novemberes.

Jobb lenne már decemberes,
Jégvirágos, fényességes,
Jó illatú, túleveles.
Megszületett kisgyermekes,
Életadó ünnepséges.

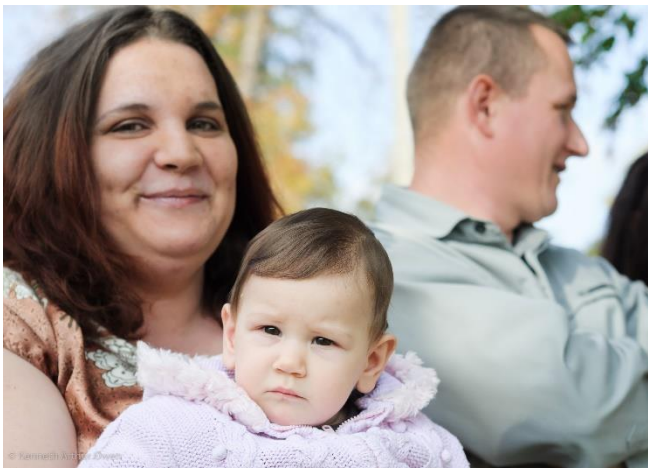
De míg eljön, ki lel utat?
Jövőt nem látunk, csak múltat,
Csak ami mögénk zuhant,
Azt a mélységes mély kutat,
Amit ásunk magunknak,
S ha jól tettük dolgainkat,
Megcsillan mélyen a csillag.

Szekszárd, 2016. november 16.

GENERÁCIÓK NAPJA

Október 14-én tartottuk a Generációk napját, ahol a legfiatalabb és a legidősebb korosztály került előtérbe.

Mozsgóhoz való kötődést fejezik ki az életfák. Az évek során az újszülötteken kívül mindenkinek lehetőséget biztosítanak arra, hogy a községhez való kötődését egy fa ültetésével fejezze ki. Az Életfa-ligetbe a négy év alatt már harmincnál több fa került. Ebben az évben Antal Flórián 2017, Budai Léna 2017, Kacur Kristóf 2017, Lukács Bence Zalán 2013, Doszpod Bálint 2001 és Doszpod Dávid 2008 élt a felkínált lehetőséggel. Az általános iskolások énekes-táncos műsora színesítette a programot, melyet Hegedüsné Szojkó Tünde tanárnő koordinált.

Budai Léna

Doszpod Dávid és Bálint

Ezt követően a nyugdíjasokat köszöntöttük. Az önkormányzat nemcsak ezen a napon becsüli meg az időseket, igyekszik életminőségüket napról-napra jobbá tenni.

Kovács Zsolt Vilmos polgármester külön köszöntötte a 91. életévét betöltött Schaub Jánosnét, a falu legidősebb lakóját.

Gratulált Vida Jánosnak és feleségének, akik ötven évvel ezelőtt kötöttek házasságot, kitartottak jóban-rosszban egymás mellett.

Gajákné Peszmege Mária a nyugdíjas klub vezetője köszönetét fejezte ki a falu vezetői és a szervezők felé. Elmondta, hogy az évek során az idősek napja igazi ünneppé nőtte ki magát. Jóleső érzéssel tölti el a nyugdíjasokat a rájuk irányuló figyelem. Kedves gesztusként értékelte a Mozsgó újság októberi számát, mely a nemzedékek együtt éléséről mesél.

50 éve együtt

A fellépő művész mosolyt csalt az arcokra

Fotók: Ken Owen

A vendéglátást a Mozsgóért Egyesület tagjai segítették, házi készítésű süteményeikkel várták a megjelenteket, majd ezt követően közös táncal, vidám történettel szórakoztatták a legidősebb generációt.

A legnagyobb sikere Pohly Boglárka művésznő fellépésének volt, aki közvetlenségével, vidámságával, temperamentumos játékával meghódította a közönséget.

A jóízű beszélgetések és az önfeledt szórakozás tette teljessé ezt a különleges napot.

P. É.

Tiszteletadás a hősök előtt

Október hónapban olyan eseményekre emlékezünk, melyekben a hazaszeretet, az önfeláldozás áll az első helyen. Olyan emberekre emlékezünk, akik hőskökké váltak. Hőskökké azok válhattak, akik az ember számára legfontosabb érték, a saját életük elé más értékeket helyeztek. A haza, a bajtársak, a család vagy egy eszme fontosabb volt nekik hősi helytállásuk pillanatában, mint önmaguk épsége, élete.

OKTÓBER 6. – AZ ARADI VÉRTANÚK NAPJA

ŐK NÉGYEN.... (MÚLT HÓNAPRÓL)

Ők négyen a domb felől jöttek, ahol már arany sárgává vált a hársfák lombja. Hűvös októberi reggel. A párák, ködök közül már előtűnik a nap a domb felett. Ők négyen varjak.

2017. október 6.-át írunk bő másfél évszázaddal az aradi tragédia után. Ők négyen figyelmeztetnek:

Kár... Kár...Kár...

A média részletesen heteken keresztül foglalkozott 1956-tal, ami dicsérendő, hiszen nélküle 1990 sincs talán. Ugyanilyen hangsúlyt kapott az ezt követő megtorlás. Az 1848-49-es szabadságharc és az ezt követő megtorlásról alig esett szó.

Kár... Kár...Kár...

Régen volt mondhatnánk, de gondoljunk, számoljunk. Öregapám az 1880-as évek közepén született, fiatalemberként még beszélgethetett öreg 48-as honvédekkel. Ilyen hamar feledésbe borulhat 1849 októberi tragédiája s a Habsburg ház – Ferenc József – Magyarokkal, (de az egész birodalommal) szembeni leggyalázatosabb tette.

Kár...Kár..Kár...

Ha jövőre a varjak károgása október elején figyelmeztet, ne felejtse el a leterített asztalra egy szál gyertyát gyújtani, október 6-án.

Nem kár... nem kár...

Gy. S.

OKTÓBER 23. – 56-OS FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC

Az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékezünk a művelődési házban. A XX. század legmeghatározóbb eseményének történéseit az általános iskola 8. osztályos tanulói elevenítették fel. A színvonalas műsor a gyerekek számára is érthetővé tette a forradalom kiváló okait és az azt követő történéseket. A képi elemekkel megtűzdelt műsor végén a gyerekek tiszteletadásuk jeleként meggyújtották az emlékezés gyertyáit. A programban közreműködtek a legkisebbek, az óvodások is. Felkészítő pedagógusok: Matus Attila osztályfőnök, Cziberéné Nagy Mária óvónő.

Az ünnepség végén a kopjafánál a megemlékezés koszorúinak elhelyezésére került sor.

NOVEMBER 1. - EMLÉKEZÉS A VILÁGHÁBORÚBAN ELESETTEKRE

A halottak napjához közeledve a gyertyák fényével is emlékezünk szeretteinkre. Településünk hősi halottaira is emlékezünk október 27-én, és tisztelettel fejtejtettünk előttük.

P. É.

A JÖVŐNK ZÁLOGA A MÚLTUNK MEGBECSÜLÉSE

2017. október 27-én került sor a mozsgói temetőben található felújított papi sírok megáldására. A megáldás szertartását Király József plébános végezte, aki az ünnepi szentmisét Mozsgó plébánosainak – Czapf Gottfried, Tandlmayer Lipót, Benkő Pál - és Harmati Ferenc segédjegyzőnek ajánlotta fel.

A sírokat, a hívek kérésére, a Mozsgóért Egyesület újíttatta fel. Az egyesület fontosnak tartja a kulturális, építészeti és természeti értékeink megóvását, a községért, a közösségéért tevékenykedők megbecsülését.

Ők formálták múltunkat, tartozunk annyival, hogy emlékezünk rájuk:

Tandlmayer Lipót

Alsódióson született 1909-ben. Pécssett szentelték pappá 1933-ban. Olaszon, Lovászhetyben, Püspöklakon és Nagynyáradon működött mint segédlelkész, majd 1940-ban lett plébános Ibfán. 1955-ben kerületi esperessé nevezték ki. 1957-ben került Mozsgóra, ahol haláláig 1966.-ig látta el papi teendőit.

Czapf Gottfried

1808-ban Pécssett született, ott végezte el a gimnáziumot, ezt követően a teológiát. 1831. december 17-én vették fel a papok testületébe. 1840-ben Mozsgóra nevezték ki plébánosnak, ahol majdnem 23 évet töltött el. 1862. november 10-én tragikus halála megviselte Mozsgó lakosságát. Haza érkezésekor a háza előtt álló pisztolyos rablókat vett észre, megpróbált zajt csapni, hogy elkergesse őket, ők viszont ezt követően halálos sebet ejtettek rajta.

Benkő Pál

Nagyszakácsiban született 1905. február 24-én. 1929-ben lett pappá szentelve, 1938-tól Mohács-Belvárosban káplán, 1940-től adminisztrátor Bakonyán, 1941-től Szakályon, még ugyanebben az évben Dombóváron káplán. Mozsgóra 1943-ban került. 14 évi szolgálat után tragikus körülmények között hunyt el 1957. március 9-én.

Harmati Ferenc:

1890-ben született. Valószínű egy közeli sváb településről származott, nevét magyarosította. A feleségével ketten éltek, gyermekük nem született. A polgári iskola elvégzése után jegyzőképzőbe járt Szombathelyre. Az akkori körjegyzőségen gyakornok, majd segédjegyző lett, a főjegyző jobbkeze. A körzet adóügyeit is ő irányította. Becsületes ember volt, segítette a családokat. A ki- és betelepülés időszakában is humanusan járt el a családokkal. Tisztelték becsületességéért, mindig a jó szelleme vezérelte. 1956-ban hunyt el.

(Forrás: Pécsi Egyházmegye, Módenszieder János)

Az egyesület tagjain kívül lerótták tiszteletüket az önkormányzat és az egyházközség képviselői, az elhunytak hozzátartozói, a hívek és az érdeklődők. Köszönjük a képviselő-testületnek az anyagi támogatását. Köszönöm minden közreműködőnek a segítséget.

A munkát Orbán Ferenc és Bognár Ferenc sírkőkészítők végezték el.

Puskásné Horváth Éva elnök

A felújítást megelőző állapot

Fotók Balogh Bea

TÁJÉKOZTATÁS

TŰZIFA IGÉNYLÉSRŐL

Mozsgó ismét nyert a pályázaton

A Belügyminisztérium által meghirdetett szociális tüzelőanyag-pályázaton Mozsgó község 426 m³ tűzifát nyert. Baranya megyében a legnagyobb mennyiséget mi nyertünk, a közmunkaprogramban résztvevők magas számának köszönhetően, a közfoglalkoztatásnak ez is egyik pozitív hozadéka.

Az önkormányzatnak nem kevés önrészt kell vállalnia a program lebonyolítása érdekében:

- tűzifa ára: 1000.- Ft/m³ + ÁFA
- a fa Mozsgóra szállítása: 1500 Ft/m³ + ÁFA

Az önkormányzatoknak saját rendeletben kell szabályozniuk, hogy a tüzelőanyagot milyen módon osztják szét. A rendelet megalkotásánál figyelembe kell venni a törvény által előírt szabályokat.

Néhányat kiemelve:

2. § (1) Térítésmentesen, szociális célú tűzifára jogosult, az alábbi feltételek egyidejű fennállása esetén:

a.) akinek a háztartásában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150 %-át, egyedülálló esetén 200 %-át. (150 % 42750.- Ft)

c.) akinek, vagy a háztartásban élő személyek valamelyikének nincs a birtokában 2 m³ –t meghaladó mennyiségű tűzifa.

Látható, hogy a törvényi szabályozás szigorú megkövetéseket ír elő. A testület természetesen igyekszik mindenkinek segíteni, akinek szüksége van rá. Mindent megteszünk, nem kevés anyagi forrást biztosítva azért, hogy a családokat ezen a módon támogassuk.

Kérjük, hogy a határidő betartásával, írásban jelezzék a hivatalban a támogatás iránti igényüket!

A kérelem formanyomtatvány kitöltésével is benyújtható. Egy lakcímen élők közül csak egy személy adhatja be a kérelmet!

Az elbírálás során előnyben kell részesíteni azt, aki lakásfenntartási támogatásban részesül, aki halmozottan hátrányos helyzetű gyermeket nevel, aki aktív korúak ellátásában részesül, ha munkanélküli ellátásban részesülő van a családban, ha alacsony a családban az egy főre eső jövedelem.

A kérelem benyújtásának végső időpontja: 2017. november 15.

A tűzifát legkésőbb február 15-éig kiszállítjuk.

KOVÁCS ZSOLT VILMOS
POLGÁRMESTER

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK NOVEMBER HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAJUKAT!

Gulyás József Kolozsvári u.
Léránt Kálmánné Árpád u.
Percz László Árpád u.

Mester Erzsébet (Mozsgó, 1965.01.26. an.:Molnár Katalin) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2017. szeptember 26. napján.

Megyesi József (Vázsnok, 1938.10.05. an.:Vajk Erzsébet) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 46. sz. alatti lakos meghalt 2017.október 8. napján.

Bognár Lajos (Pécs III. 1965.04.07. an.:Pál Julia) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2017. október 26. napján.

Nyugodjanak békében!

AZ EMBER NEM KÍVÁNHAT TÖBBET, HA ÚGY ÉRZI MEGTALÁLTA A HELYÉT

Beszélgetés Csizikné Barics Judittal

Amikor megkaptam ezt a feladatot, kicsit megijedtem. Eddig mindig olyan emberekkel készítettem riportot, akiket jól ismerek. Juditot csak szülőként ismertem, hiszen gyerekeink egy osztályba jártak, így találkoztunk a szülői értekezleteken. A mostani riportnak nagy előnye, hogy most megismerhetem közelebbről.

Kezdjük a legelején! Úgy tudom nem vagy tősgyökeres Mozsgói, honnan és mikor kerültél ide, mióta dolgozol az otthonba?

Valóban nem. Egy kis Dráva menti horvát faluból, Felsőszentmártonból származom. 14 évesen Budapestre kerültem a Szerbhorvát Gimnáziumba, érettségi után Pécsen tanultam tovább a Tanárképző Főiskolán, szerbhorvát-oszr szakon. A főiskola után 1989-ben Szentlőrincen kaptam állást a 2. sz. Általános Iskolában és Diákotthonban. 1990-ben ismertem meg a férjemet, 1992-ben házasodtunk össze, így kerültem Mozsgóra. Lányunk, Petra születése után még egy ideig Szentlőrincen jártam dolgozni. Nagyon fárasztó volt a távolság és a sok utazás miatt, kevés időt tudtam a családdal tölteni. Reggel korán kellett indulnom, hogy órakezdésre odaérjek, délután napköziztem, és voltak olyan napok, amikor este tízig a diákotthonban kellett felügyelnem. Itt kerültem kapcsolatba tanulásban akadályozott és hátrányos helyzetű gyerekekkel.

A fogyatékkal élő felnőttekről csak annyit tudtam ekkor még, hogy Mozsgón élnek a kastélyban, és a férjem édesanyja is ott dolgozik. 1997-ben az

Otthonban a mentálhigiénés csoportban megüresedett egy álláshely, megpályáztam, és meg is kaptam azzal a feltétellel, hogy el kell végeznem a gyógypedagógiát, mivel az intézményben még nem volt szakképzett gyógypedagógus. Nagyon örültem ennek a feltételnek, két okból is. Egy ideje már foglalkoztatott, hogy valamit még tanulnom kellene, de még nem tudtam, hogy mit, másrészt pedig örültem, hogy megfelelő szakképzettséggel végezhetem majd a munkámat, mivel ez a terület még ismeretlen volt a számomra. 1997-ben fel is vettek a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolára, másoddiplomás képzésre. Ennyi év távlatából is elég nehéz és küzdelmes két és fél év volt. - A munkahelyen teljesíteni, a családban helytállni, hogy az akkor öt éves lányom ne érezze a mellőzöttséget és az anya hiányát. Ebben nagy segítségemre volt férjem, aki mindenben támogatott és mindig számíthattam rá, és számíthatok rá a mai napig. Azért, hogy nyugodtan tudjak készülni a vizsgákra, a férjem családja is sokat segített. A mai napig hálás vagyok nekik a sok segítségért és támogatásért.

Sok munka van abban, hogy vezetői pozícióba kerüljél. Milyen szakmai út vezetett idáig?

Ez így sohasem fogalmazódott meg bennem, hogy sok munkám van ebben. Én csak tettem a dolgom, amit a munkaköröm megkívánt, illetve igyekeztem a legjobb tudásom szerint végezni. Belekerültem ebbe a világba, és a megfelelő szakképzettség híján minden nap egy újabb tanulási folyamat volt. A diploma megszerzése és 5 év szakmai tapasztalat után 2002-től mentálhigiénés csoportvezetőként dolgoztam tovább. Közben 2006-ban letettem a szociális szakvizsgát Fogyatékosok szociális ellátása és rehabilitációja témacsoportból. Mindig igyekeztem lépést tartani a szakmai újdonságokkal, újabb tapasztalatokat és tudást szerezni, megújulni. Ezt segítették a továbbképzések, a hazai és a nemzetközi szakmai konferenciák. 2008-ban az új igazgató Kaiser Gábor, a csoportvezetőség mellett, szakmai igazgató helyettesnek nevezett ki, majd 2010-től az intézmények integrációja során a Baranya Megyei Önkormányzat Mozsgó-Turbékpusztai Integrált Szociális Intézménye turbékpusztai telephelyének vezetésével bízott meg. Ez már nagyobb szakmai kihívást jelentett. Itt már nem csak egy kis csoportot kellett irányítani, hanem felelősséggel tartoztam 144 ellátottért és a dolgozók nagyobb csoportjáért, új elveket és szakmai elképzeléseket kellett közvetíteni, azokat végrehajtatni. Ha az ember mögött egy olyan vezető áll, aki mindenben

támogatja és segíti, élvezzi a bizalmát és támogatását, akkor nagyon könnyű dolga van.

2011-ben székhely-áthelyezés miatt visszakerültem Mozsgóra, ahol szintén telephelyvezetőként tevékenykedtem tovább, jelenleg is itt dolgozom.

Ma Magyarországon, azt látom, hogy a sérült emberek egy kicsit ki vannak rekesztve a társadalomból. Mozsgón ez másként működik, ebben nagy szerepetek van. Folyamatosan azon dolgozunk, hogy a közösség teljes értékű tagjaként fogadják el őket. Állandóan jelen vagyunk a helyi rendezvényeken, közös ünnepeken. Tagjai voltunk a sportegyesületnek, éveken át rendeztük a „Csizik Mihály” Integrált Sportnapokat, közösen szerepeltek az iskolásokkal és még sorolhatnám. Igyekszünk olyan lehetőségeket biztosítani, ahol megmutathatják képességeiket, tehetségüket, pozitív tulajdonságaikat, vagy csak szórakozásnak és kikapcsolódásnak. Az intézmény mindig abban a szerencsés helyzetben volt, hogy olyan vezetői voltak és vannak, akik a társadalmi elfogadásra törekedtek, mindig támogatták ezeket a közös rendezvényeket, programokat.

Csodálom azokat az embereket, akik értelmi fogyatékosokkal foglalkoznak. Nagyon sok türelem, odaadás és alázat szükséges. Gondolom, megvannak a nehézségek is.

Tudjuk, hogy szükségük van több vagy kevesebb segítségre, némelyiküknek ápolásra és gondozásra, vagy csak támogatásra, hogy el tudjanak igazodni az élet különböző területein. Az emberek hajlamosak sajnálni őket, úgy segíteni, hogy helyettük végeznek el dolgokat, és ez lehet a legnagyobb buktatója a mi munkánknak. A legnehezebb dolog megtalálni a középutat és azt a határt, hogy milyen mértékben és hogyan nyújtsunk segítséget. Pontosan tudnunk kell mikor, miben és mennyit kell segítenünk, csak ott és akkor avatkozunk be, ahol valóban szükséges. Ugyanakkor

érzelem nélkül sem lehet végezni ezt a munkát. Azok, akik sérült emberekkel foglalkoznak, egy idő után belefásulnak és kiégnek. Ezért fontos a folyamatos megújulás, a szupervízió és a személyiségfejlesztés. Ezt biztosítják a kreditpontos képzések. Az az érdekünk, hogy a dolgozók is jól érezzék magukat, és ha ezt elértük, akkor a munkájukat is így végzik majd.

Milyen vezetőnek tartod magad? Maximalista vagy?

Mindig igyekeztem maximálisan elvégezni a rám bízott feladatot. Az a célom, hogy lakóink jól érezzék magukat, boldogok legyenek és minél nagyobb önállóságra tegyenek szert. Ugyanezt közvetítem a munkatársaim felé, és elvárom, hogy ők is ezt tartsák szem előtt munkájuk során. Az új feladatokhoz vagy megoldandó problémákhoz mindig úgy állok, hogy azt meg lehet oldani, csak meg kell találni a megfelelő utat és megoldást. Sohasem okozott gondot segítséget kérni vagy tanácsot elfogadni. Azt hiszem, ez visz mindig előrébb. Én is szívesen segítek a munkatársaimnak, akár szakmai kérdésekben, akár magánéleti problémákban. Ha valamire nem tudom a megoldást, utánajárok és igyekszem megoldani.

Férjeddal mindketten ugyanott dolgoztok, ez előny vagy hátrány?

Ezt már nagyon sokan kérdezték tőlem. Az, hogy egy helyen dolgozunk számomra mindig természetes volt, és csakis előnyt jelent. Egy kívülálló nem biztos, hogy megértené azt, hogy sokszor túlórázni kell egy-egy rendezvény miatt, munkaidőn kívül bemenni problémát megoldani, folyamatosan rendelkezésre állni vagy több napot távol lenni programok miatt. Ilyenkor ő maradt otthon a lányunkkal.

Otthon is szóba kerülnek a munkahelyi dolgok, de csak annyira, mint bármelyik családban. Az ember kivel beszélhetné meg a problémáit vagy osztaná meg érzéseit, ha nem a férjével. Ez független attól, hogy hol dolgozunk. Szerencsére mindig külön tudtuk választani a magánéletet a munkától, a munkahelyen is és otthon is.

Mik a terveid a jövőre nézve? Van még valamilyen szakmai kihívás, amit el szeretnél érni?

Azt hiszem, ezen a területen minden nap szakmai kihívásnak számít. Jelenlegi helyzetemmel és pozíciómmal elégedett vagyok. Az ember nem kívánhat többet akkor, ha úgy érzi, hogy megtalálta a helyét és azt a hivatást, amit szeret, ahol szükség van rá.

B. A.

KÜLÖNLEGES ŐSZI NAP

Az óvodával én tartom a kapcsolatot, ismerem a kicsiket, részt veszek a rendezvényeiken, sőt könyvtárlátogatások alkalmával is én fogadhatom őket. Egy különleges programra hívtak meg; örültem, hogy ott lehettem.

Ősz derekán savanyúság eltevésre voltam hivatalos. Tízórai után az ovisok jó alaposan kezét mostak, eközben az óvó nénik és a dadák előkészültek a zöldségfélék összeszeléséhez. A gyerekek – picik és nagyok – nagy örömmel vágták össze a hozzávalókat, paprikát, paradicsomot. – Nem is gondoltam, hogy ilyen ügyesek. A hagymát Marika néni vágta össze, másnap Ica óvó néni (Marika néni és a gyerekek is

megkönnyezték a hagyma összeszelését). Tünde néni és Éva néni lereszelte a káposztát, melyet a gyerekek kíváncsian figyeltek, majd közösen rámerték a hozzávalókat. A gyerekek megkóstolhatták az összekevert zöldségféléket; nagyon ízlett nekik.

Kántor Éva

2017 augusztusától ismét én dolgozom a Biztos Kezdet Gyerekházban Mozsgó-Alsóhegyen. Szeretettel várjuk továbbra is a 0-3 éves korosztályt és szüleiket a változatos programjainkon. Keddenként Babamasszázs tartunk Áshin Marianna védőnő vezetésével, péntekenként pedig Éneklős Angolos foglalkozáson vehetnek részt gyermekeikkel Szandra Barát-Abrams-el. Kedden és pénteken a falubusszal lehetőségük van az érdeklődőknek feljönni hozzánk a faluból. Programjainkat folyamatosan hirdetjük facebook oldalunkon.

Kiemelt programjaink november hónapban:

- 10. Éneklős – Angolos foglalkozás
- 14. Babamasszázs
- 16. Hurcibaba klub
- 20. Varró klub
- 21. Babamasszázs
- 24. Angolos- Éneklős foglalkozás
- 27. Varró klub
- 28. Baba jelbeszéd

Baka Dorisz

ISKOLAI ÉLET NEGYEDIKES SZEMMEL BEMUTATKOZUNK, MI NEGYEDIKESEK!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

A mozsói iskola negyedik osztályos tanulói vagyunk. Ebben a tanévben, az újságban iskolánk úgy mutatkozik be, hogy minden hónapban egy osztály kap lehetőséget, hogy elmondhassa, miért jó ide járni.

Akkor láss csodát!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Az osztályunkba kilencen járunk. Sok időt töltünk együtt, és nem csak azzal, hogy tanulunk. Iskolánkban több olyan lehetőség adódik, hogy a tanuláson kívül is jól érezzük magunkat.

Ebből mutatunk be most pár cseppet!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Szeptember 29.-én pénteken került megrendezésre az országosan kiírt Európai Diáksport Napja. Mindenki nagy izgalommal, örömmel, türelmetlenséggel várta ezt a napot. A rendezvény fő pontja a faluban történő futás volt. A megtett távolság mindig az adott évszám méterben. Ennek értelmében 2017 métert futottunk. A futás végcélja mindig a falu határában található faüzem. A futáson az osztályból többen is dobogós helyezést értek el. Mert nagyon ügyesek vagyunk!!!!!!!!!!!!!! Ugye???????????

A nap másik várt eseménye a lányok körében a zumba, a fiúknál pedig a tanár-diák focimeccs volt. Élveztük a rengeteg mozgásos, sportos játékos tevékenységeket (célba dobás, biciklis akadályverseny, kölyökatlétika, különböző sportjátékok, zumba stb.).

De a legjobban talán annak örültünk, hogy ezen a napon a tanulást a sportos tevékenységek váltották fel. Ennek a napnak a szervezését köszönjük Mónika néninek és Dezső bácsinak.

Nekünk a másik nagy esemény az október 14-én szombaton megrendezésre kerülő Életfa ültetés volt.

Az előadott műsorban az osztályunk valamennyi tanulója részt vett, akár versmondóként, akár énekkarosként. Nagyon büszkék voltunk magunkra.

E napnak a legfőbb mozzanata, hogy a falu polgármestere és képviselő testülete az újszülötteket, valamint a faluhoz kötődő gyermekeket a falu polgárává fogadja olyan formában, hogy részükre névtáblával ellátott facsometét ültetnek szüleikkel közösen.

A mi osztályunkból Doszpod Bálint kapott ilyen fát. Örültünk neki.

Köszönjük a szervezőknek a színvonalas rendezvényt és külön köszönjük Tünde néni munkáját.

Horváth Bettina osztályfőnök

ELEKTRONIKAI HULLADÉKGYŰJTÉS MÁ S FELTÉTELEKKEL

Tisztelt Lakosok!

Iskolánk, ősszel ismét megszervezi az E-hulladékok begyűjtését az alábbi feltételekkel:

- **Csak elektronikai berendezést** lehet leadni.
- A berendezés **nem lehet szétszerelt, hiányos** állapotban (alkatrészeket nem áll módunkban átvenni).
- A leadott, még működőképes berendezések a lakosok által **nem elvihető!** Még kipróbálásra sem, tehát ne is kérjék!
- A leadás **csak munkanapokon (7-7.45 óráig vagy 15-16 óráig)** lehetséges **a személyes jelenlétemben** (hétvégén csak akkor, ha előzetesen egyeztetek velem telefonon).
- Iskolánk területe **nem közterület, ezért illetéktelen személyek engedély nélkül nem tartózkodhatnak itt!**
- **Az E-hulladékok leadásának utolsó napja: 2017. november 30. (csütörtök)**

A fenti változások bevezetését a leadott hulladékok állapota és egyes lakosok viselkedése tette szükségessé. Szíves megértésüket köszönöm.

Matus Attila tanár
tel.: 30-607-1631 vagy 73-344-157

Lazítani tanultunk Szigetváron

Szeptember két utolsó hétvégén nagy sikerrel rendezték meg Szigetváron, 27 év alatt először, az agykontroll-tanfolyamot, melyen jómagam is részt vettem.

“Tudok én lazítani! Minek dobjak ki egy csomó pénzt erre?” – moroghatsz. A tudatos relaxáció, a dinamikus meditáció, melyet többek közt egy ilyen továbbképzésen elsajátíthat az ember, sokkal több annál, mint hogy céltalanul eltöltsük az időnket. Az idő pedig egyenlő az étellel, amiből gazdagnak és szegénynek egyaránt egyformán jut. Ezért megfontolandó, hogy időnket mire fordítjuk.

En 1994-ben Pécsen elsajátítottam már az alapokat. Azóta sok idő telt el, az akkor megszerzett tudás nagy része a feledés homályába merült. Most, a betegségem után szerettem volna online ismételni, erre azonban a magyar weben még nincs lehetőség. Május végén jártam az agykontroll honlapján ⇒ www.agykontroll.hu, a tervezett tanfolyamokat nézegettem. Majd' leesett az állam, mikor láttam, hogy Szigetváron is lesz.

Mozsgóhoz ilyen közel agykontroll-tanfolyamot még nem tartottak. Pécs vagy Kaposvár jöhetne számításba, azonban ezek a városok az ideai tervben nem kaptak helyet. Akinek nincs autója, ezekbe a városokba tömegközlekedéssel nehézkes eljutni. Azaz eljutni talán még el lehet, csak mivel a képzések mindkét hétvégén, mind a négy nap este 7 óra körül fejeződnek be, a hazajövetel problémás.

A hazánkban agykontroll fantáziánévén híressé vált Silva-módszer ⇒ www.silvamethod.com mögött egy világszervezet áll. Világközpontja az amerikai Laredóban található. A módszert 110 országban, Törökországtól kezdve Malajzián át Japánig tanítják. Olyan kósza híreket hallottam, hogy Magyarországon a legsikeresebb, amire nagyon büszkék lehetünk.

Hazánkban a Silva-módszert 27 éve oktatja *dr. Domján László* és *Domján Gábor* (illetve mára felnőtt egy újabb agykontroll-oktató generáció is, főként a családon belül). Szigetváron ezalatt a két év plusz negyed évszázad alatt még nem volt tanfolyam. Azonnal, hogy a tudomásomra jutott a szigetvári kurzus híre, lelkesedve osztottam meg az információt a Facebookon az idővonalamon.

Ha jól emlékszem, '94-ben a tanfolyam részvételi díja pár száz forinttal került többre, mint az akkori könyvtárosi fizetésem. Szóval relatív, hogy most, 2017-ben mennyire drága a tanfolyam. A felnőtt jegy ára jelenleg 44.000 Ft. Diákok és nyugdíjasok kedvezményesen 29.000 Ft-ért vehetnek részt. A tanfolyam akkreditált, vagyis pedagógusok 40, egészségügyi dolgozók pedig 19 kreditpontot kapnak érte. Akik elvégzik, az egész világon kedvezményes áron ismételhetnek. Így voltam én is.

Sokallhatod ezt az összeget, azonban ezt a pénzt úgy érdemes tekinteni, mint egy befektetést. Önmagunkba befektetni pedig soha nincs késő, főleg egy ilyen továbbképzésbe, mert az egy egész életen át kamatozik.

Hadd meséljem el nem kimondottan idevágó, de valahol ezzel kapcsolatos élményemet. Részt vettem néhány üzleti szemináriumon. Volt, amelyikre nagy nehezen jött össze a pénz, de csak sikerült elmennem. S tudod, mit?

Az a szeminárium, akkor, ott, az én személyiségem fejlettségének akkori fokán ... az ... nagyon sokat adott!

A tanfolyam előtt 12 nappal *Puskásné Horváth Éva* e-mailben értesített, hogy a Mozsgóért Egyesület tagjainak kialakított egy szerintem igen kedvezményes részvételi díjat. A tagok közül sajnos senkit sem érdekelt ez az ajánlat, mert még azt az összeget is drágállották.

Ha még nem hallottál róla – bár kétlem –, ott motoszkálhat a fejedben a kérdés: “Mi ez az agykontroll? Mossák az ember agyát?” Nos, egy önsegítő módszer, melyet a mexikói származású *José Silva* dolgozott ki. Eszközöket kapunk olyan problémáink megoldásához, mint a gyötrő fejfájás, a rossz alvás vagy a túlsúly, fejleszthetjük vele – ami a Silva-módszer csúcsa – a hatodik érzékünket, s nem utolsó sorban kezelhetjük a feszültségünket. A stressz oldása rendkívül fontos napjainkban, mert a legtöbb betegség oka a régóta tartó, hosszan elhúzódó, krónikus stressz.

“És ehhez kell négy nap?” – furcsállhatod. Ha érdekelnek a részletek, hogy konkrétan miről is volt szó, látogass csak el az agykontroll honlapjára, ahol részletesen áttekintheted az egyes napok programjait, s feltételezem, hogy egyet fogsz velem érteni, a 40 órára ekkora tananyag elsajátításához igenis szükség van.

Cirka 70 fő részvételével zajlottak az előadások. Találkoztam természetesen szigetváriakkal, pécsiekkel. Több barcsi résztvevővel sikerült megismerkednem, de az agykontroll kedvéért távolabbról, például Nagyatádról, Segesdről, Marcaliból is elutaztak Szigetvárra. A legmeszebből egy jánoshalmi hölgy érkezett. A szervezők elmondása szerint a jelenlévők 25-30 százaléka másodszor vagy többször ismételt.

Akinek nagyon fontos, hogy részt vegyen a – talán az életét megváltoztató – tanfolyamon, annak mit sem számít a távolság, a kilométerek. Ő fejlődni, változni, gyógyulni akar, s ezért hajlandó kilépni a komfortzónából. A résztvevők között voltak néhányan, akik könyvből már ismerték és használták a módszert, de élőben végigcsinálni mindent, az teljesen más...

Hogy milyen volt? Hadd válaszoljak egy hasonlattal. Tegyük fel, hogy Budapesten, a Puskás Ferenc Stadionban Magyarország – Portugália focimeccset rendeznek, melyre sikerül jegyet szerezned és felutazol. Hazatérésed után a barátaid kíváncsian érdeklődnek. Az ember erre általában röviden-tömören egy szóval szokott válaszolni. Ilyen az agykontroll-tanfolyam is; nem tudod elmesélni, mert ezt át kell élni, végig kell csinálni! Az igazi gazdagság pedig nem a vagyonban rejlik, hanem ha élményekkel leszünk gazdagabbak.

Ha valaki naponta csak öt percet relaxál, azzal már sokat tesz az egészségéért. Hogy idén erre a kurzusra Szigetváron sor kerülhetett, abban nagy érdeme van a néhány éve működő helyi agykontroll klubnak. Bízom abban, hogy a következő szigetvári agykontroll-tanfolyamra nem kell ismét 27 évet várni, és Te is részt tudsz azon venni, illetve, ha nem akarsz addig várni, befizetsz a közelünkben tartandóra.

Herczeg József Tamás

Ami a történelemkönyvből kimaradt...

A tatárjárással és Kun Lászlóval hagytam abba a múlt hónapban. Ettől kezdve meglehetősen bonyolódik a magyar királyi ház története. Belső hatalmi harcok, pápai beavatkozások, német császári beavatkozási kísérletek és még számos külső tényező befolyásolja – akár csak napjainkban – a magyar királyság életét. A pár-évenként jelentkező problémákkal és trónkövetelőkkel, trónra kerülőkkel nem untatom az olvasót (rossz memóriám okán csak a polcokon lévő könyvek segítségével tudnám), néhány mozzanatát, megnyilatkozást azonban idézek belőlük. A pozsonyi csata már évszázadokra van, amikor nyugaton kiadták a hadiparancsot: „Irtsátok ki a magyarokat.” Bő kétszáz évvel későbbi véleménye Freisingi Ottónak: „csodálandó az isteni elnézés, amely ily emberi szörnyetegeknek oly gyönyörű országot adott.” Theotmar püspök pedig így fogalmaz: „Vérszomjas, borzasztó szkiták voltak a magyarok. Velük szemben minden eszköz engedélyezett és szükséges volt!” Összehasonlíthatatlanul kis porszem vagyok ekkora méltóságokhoz, de hadd kérdezzem: a művelt nyugaton ebben az időben a pénteki böjt megszegéséért nyelv kitépés járt, míg a „barbárok” lakta Kárpát-medencében két hét böjt kenyéren és vízen. Nyugaton emberek ezreit – főleg nőket – küldenek máglyára boszorkányság vádjával, Könyves Kálmán királyunk – Európában a kevés olvasni tudó uralkodók egyike – jelenti ki: boszorkányok pedig nincsenek. Még csak pár esemény ebből a korból. Második András talán az egyetlen uralkodó Európában, aki úgy vezet kereszties hadjáratot, hogy serege nem züllik szét és győzelem után rendben visszatér. Ettől a kortól a mindenkori Magyar király Jeruzsálem királya is. Ez több mint fél ezredévig állt fenn. Az utolsó magyar király negyedik Károly huszadik század eleji uralkodásáig.

Az Árpádház - ahogy magukat nevezték Turul nemzetség - 1301-ben harmadik Andrással férfiágon kihal. Mivel Árpád házi királyainkat meglehetősen sok leánygyermekkel áldotta meg a teremtő - sok szentet is avattak közülük - a férfiág kihalásával több anyai-ági leszármazott pályázott a magyar trónra. A különböző képességű és uralkodásra, ha nem is egyformán rátermett királyok közt Magyarország, a Magyar királyság Európa meghatározó állama volt ebben az Árpádtól az Anjou uralkodókig tartó korszak idejében (róluk a következő számban). Ebben az időben építenek számtalan templomot, alapítanak apátságot, prépostságot. (Helyi érdekesség, hogy egyházi központ alakul Almamelléken túl az Ibafa- Horváthertelendi elágazó feletti dombon. Mai napig lehet találni tárgyi emlékeket, emberi csontmaradványokat ebből a korból.) Magas szintre emelkedik az ötvös művesség. A „modernebb” épületekhez való égetett cserépkészítés. Mérnökök, tervezők dolgoznak az országban. Az ábrázolások szerint vízikerek által hajtott gép-kalapácsokkal dolgoznak a kovácsműhelyek. Kódexeket írnak és másolnak.

Búcsúzóul pár gondolat, amivel az iskolai történelem oktatás keveset foglalkozik. A Szent koronánkat

többször ellopták, elzálogosították, elvesztették. A tárgyalat korban pl. Otto Bajor herceg pályázik a trónra, ezért a korábban Venceszláv király által külföldre vitt koronát megszerzi és Magyarországra hozza egy csobolyóban (faedény), nyeregbe kötözve. Csakhogy a korona csobolyóstól elveszik. Olvassuk erről a Thuróczy krónikát: „Utóbb aztán hajnal virradtával, észrevették, hogy nincs meg az értékes kincs, és amilyen sebesen csak tudtak, megrémülve visszafelé vágattak nagy sebesen. A koronát a sok járókelő között, az országút közepén, senkitől fel nem fedezve megtalálták.”...Rendkívüli eset! Mert mit értsek azon, hogy a korona leesett, ha nem azt, hogy az a herceg élete végéig nem viselhette... mit jelent, hogy senki sem találta meg, csak azok, akik vitték-, ha nem azt, hogy Pannónia nem vesztheti el angyal adta koronáját. (Kossuthék is elásták menekülés közben, akkor is megtalálták.)

A mozsói búcsúi szentmisén hívta fel a figyelmet prédikációban legutóbb a tiszteletes úr, hogy mióta Szt. István Szűz Máriának ajánlotta fel országát a magyarok - egyedül Európában - asszonyuknak, anyjuknak nevezik Szűz Máriát.

Az Unió zászlajára felkerült Szűz Mária hagyományos színe, a kék. A címer helyére teszik glóriája tizenkét csillagát. Mi kerül a címer közepére? Semmi! Hiányzik a közép, ami meghatározná az egész működését. Átveszi a színt, ráhelyezi Mária csillagait, Mária már nem kell. Nem folytatom.

Győri Sándor

MISEREND

MOZSGÓ

11.18. szombat 17.00 óra

SZENTLÁSZLÓ

11. 12. vasárnap 9.00 óra

11. 19. vasárnap 9.00 óra

11. 26. vasárnap 9.00 óra

SZIGETVÁR

11.12. vasárnap 10.30 és 18.00 óra

11.19. vasárnap 10.30 és 18.00 óra

11.26. vasárnap 10.30 és 18.00 óra

Király József plébános

Szemezgetések Mozsgó múltjából

Ságodi Józsi bácsi emlékei 5.

Múlik az idő. Az idő, ami tulajdonképpen nem is létezik. Mégis körülvesz mindenkit és mindent. Csodás körforrás ez. A hidegebb évszak gyönyörű változását mutatja a természet. Csodások a mozsgói dombok. Az arany, a sárga, a zöld, a barna dombok fölé bekúszik a köd..., de még sejlik fölöttük a napfény, átissza a táj. Megállok, hogy magamba szívjam ezt a látványt. Aztán tovább indulok Józsi bácsihoz. Tudom, hogy vár. Én is várom. Szép és hálás dolog megélni egy másik lélek örömét, a találkozás újbóli örömét. A hulló levelek között jön felém idős barátom. Szép az idő, elmegyünk kirándulni. Mozsgói erdő, Almáskeresztúr.

Közben folytatjuk a múltkor abbamaradt beszélgetést.

Iskola után, 15 évesen átvettem a gazdaságot nagybátyámtól. Elmentem a részes cséplőhöz. Első évben még kévedobáló voltam, utána években meg zsákuló. Akkoriban nem 25 kilós zsákok voltak ám, hanem 80 kilósak!

Ebben az időben minden munkát elvállaltam. Jót, rosszat... Jártam napszámba, fuvarba is. 7 hold föld volt. Emiatt kellett... Nem csak az iskolában tanultam sokat, hanem az idősebb emberektől is. Elmesélték a vetésforgót. Sok volt a tápanyagpótlás. Négyyszer szántottunk évente. Így két hold földet tudtam szántani istállótrágyával, ami 5 évig használt. Nem köllött vegyszer. Nem köllött így műtrágya sem. Sokszori szántás volt. A négyeszi szántás évente megakadályozta a gyomok szaporodását. Ezért a munka nem került semmibe akkoriban. Megvót a talajpótlás.

A lótartás sem került semmibe, mint manapság a gépek. Elment a ló a legnagyobb sárba, hóba is.

Részes cséplőgépnél fejadag vót. Nem számolták bele a fölösleget, azt le kellett adni. Részt vettek ki a cséplésből. Ma már a kombájn pénzért megy... A búzát elvittük a malomba, így nem kellett fizetni a lisztért. Ezért nem kellett kenyeret sem venni, az asszonyok megsütötték.

Disznyókat is vettem, rátértem a hízlalásra. Vágtunk is, el is adtunk. Megvót a hús is.

A tehéntartásból is pénz jött. Egész nyáron, novemberig a legelőn vótak a tehenek. Nem kellett őket etetni. Borjút is, tejet is adott.

Rengeteg baromfi vót még, akik az utcára kijártak. Húst, tojást adtak. Istenem... Minden ősszel ettük a finom libamájat. De szerettem! Azóta se ettem...

Akkoriban, az az élet mindent adott. Nem kellett venni se húst, se fát, se cukrot (az megvót a cukorrépból).

Szép, dolgos idők vótak. Tele munkával, összetartással. Mindent csinyátam otthon is. A földet felsikáltam, vizet hordtam, zsuppot hordtam. Egész addig, míg el nem vittek katonának, így teltek az évek. Hétfőtől péntekig dógoztunk látástól-makulásig. Szombat, vasárnap pihentünk. Télen vótak a tollfosztások, kukoricafosztások. Egymásnak segítettünk a faluban. A kukoricaszedés 2 hétig eltartott, de két fillérbe nem került! Nem vót víz, villany, szemetes, számlák... Ilyenekre nem kellett költeni, nem ment el a pénz. Meg hát ruhára sem kellett, azt is megcsinyáták az emberek.

Közben jött a konzervgyártól egy Bucsu nevű felvásárló, így átvették a sok termést. El lehetett készíteni a földet. De kevés lett a hét hold föld, ezért feles földeket vállaltam. Leszerződtem állatokra. Mivel nem vót pénzem, adtak előleget, 300 Ft-ot. Fél év múlva jöttek ellenőrizni. Vissza tudtam fizetni, sőt! Az állatok fialtak is. Megérte dógozni!

Amíg nem mentem katonának, minden télen fát vágtunk az erdőn. Tavasszal pedig az uradalmi erdőben ritkítottunk. A Marad-völgyben égettettem téglát a fáért cserébe. 3-4 kocsi fáért (meg még terményért) kaptam 1500 téglát. Mire 15 éves lettem, Mozsgón már alig vót szalmás ház. Ezért gyűjtöttem a téglát. Össze is gyűlt a háznyi téglá, de akkor meg elvittek katonának...

Minden fuvar elvállaltam. Még a papot is hordtam! Szulimánba, Keresztúrra, Bakócára. Erdőkön keresztül. Az erdőben sok kopoja vót. Bele kellett mennem, muszáj vót, az egyik ló hasig belemerült a sárba, a másik kint maradt. Megrántottam a lovat! Kiugrott, a kocsi megugrott, a pap meg kiesett! Úgy ment aztán a misére, nem vót mit tenni... Visszafelé jövet szóltam az embereknek, mondták: „miért arra gyűtté?” Hát vót ám másik út... Igaz kerülővel, meg rossz út is vót nagyon. El is törött az

első kerék. Muszáj vót valahogy tovább menni, így ketten a pappal kitörtünk egy fát. Az helyettesítette a kereket. A pap mögемelte a kocsi, kicseréltük a kereket: az első helyére betettük a nagy hátsó kereket, a hátsó helyére meg betettünk a csúszo fát. Nagyon nevettem. Elöl az egyik kerék nagy vót, a másik kicsi. Így gyöttünk Almamelléig. De gyöttünk! Egy bognártól kértünk kereket. Onnan mentünk a kovácshoz, akinek végre vót egy kereke, de másnap vissza kellett vinni. Vasárnap vót, senki se dógozott, de azt mondta a bognár: „Nem baj, Jóska! Neked megcsinálom!” Így vissza tudtam vinni a kereket. Megoldódott.

Akkoriban szombaton nem kellett dolgozni. Készültünk a vasárnapra. Az asszonyok vasárnaponként pedig kiültek a kispadra. Szombatonként vótak bálók, felvonultak a fiatalságok. Ki vótak a kocsik szalagozva, az emberek díszes cigány ruhában mulattak. Táncoltak. Odatolták a késköszörűt az ember elé: „nem kell köszörűni?” Közben muzsikáltak, táncoltak, mentek is tovább. Aztán tartották meg a bált a kocsmában.

A szüreti bál a kultúrban vót. A fiatal lányok vótak a csőzők. Ami szőlőt megfogtak, azt meg kellett a legényeknek venni. Jó móka vót. Este tízig elment a szőlőlopás.

A búcsú a kocsmánál vót, reggelig tartott. Danótak ott is. Ringlisezünk. Azt a lányt ültettük fel magunk helyett, aki tetszett. Összetekertünk a láncoshintát. Ebbe vót a poén, mikor legény vótam.

Meg hát mindeközben jártam állandóan az uradalmi övegházba is...

Eljött a mi, jelen időnkbe is a téli időszak. Mi már nem fosztunk tollat. Elmúltak azóta szakmák, s sajnós elmúlt valami mély emberi összetartás is. Keveset beszélgetünk. Keveset örülünk. Kevésbé akarjuk látni a valódi értékeket.

Eljött a Mindenszentek, a halottak napja is. Eljött a kuckózós merengés a meleg szobában. Jöjjön el vele az örömteli emlékezés is. Emlékezés egy dolgos, összetartó múltra, kedves másvilágba utazó ismerősökre, barátokra, családtagokra. A szeretetre, ami mindent és mindenkit összeköt. Erre a megfoghatatlan érzésre, amiből létezőnk, ami az élet isteni esszenciája.

Legközelebb is, mesélek, mesélünk!

Szeretettel: Balog Beatrix

Egy óra a hó fogságában

A hajnali órában indulunk. Az eső szemerkél, majd egyre jobban esik, sőt szakad. Kolozsváron már kellemesebb az idő, szakadozik a felhőzet. Fogynak a kilométerek, már csupán 50 van hátra. Igaz, ez egy kicsit nehezebb útszakasz, hiszen meg kell mászni a Bucsin-hegységet, tele van emelkedőkkel és szerpentinekkel. Haladunk szépen, közben el kezd szállingózni a hó.

Örülünk az idei első hónapnak, megállunk, megtapintjuk. Aztán egyre sűrűbben esik, hozzá pedig fúj a szél. A szembe jövő autók többsége villog, vajon miért? Először gondoljuk, talán mérnek (itt nem szoktak), vagy talán baleset volt. Egy kicsit arrébb kocsisor. Megállunk, nem látni semmit. Endi kiszáll, előre meg tudni mi történt. Jön, meséli, hogy több fenyő az útra dőlt, és nem lehet kikerülni. Jön a tűzoltóság, katasztrófavédelem, utat vágnak, fél óra után elindul a sor. Ahogy haladunk a tető felé, egyre több a kidőlt fa. Gyönyörű, hatalmas fenyők az úton vagy mellette. Felérünk a tetőre, ismét kocsisor van előttünk,

többen kiállnak a sorból, és fordulnak vissza. Kiszállás, információgyűjtés, Endi hozza a híreket, hogy egy autóra fa dőlt, és lezárták az utat. Szerencsére az autó vezetője nem sérült meg, mert a hátulját kapta el a fa. Nem tudjuk, mi legyen. Már közel tíz centis a hó és szörnyen fúj a szél. Számba vesszük, hogy mit tegyünk, ha itt ragadunk.

Van elég benzin, hogy fűteni tudjuk az autót, van enni-, innivaló és van takaró is a kocsiiban. Egy óra, ami örökévalóságának tűnik. Jönnek a hírek, hogy rengeteg fa van az úton, és nem biztonságos. A rendőr közli, hogy mindenki saját felelősségre mehet le a tetőről. Mivel előttünk néhány autó lassan elindul, megyünk mi is, mást nem tehetünk. Mintha egy katasztrófa filmben lennénk, az út tele van fákkal, épp csak elfér egy autó. Mire leérünk a tetőről, kicsit megnyugszom, hogy nem történt semmi bajunk. Lent megtudjuk, hogy amíg megtisztítják az utat, addig lezárva marad. Ez két napba telt. Most ismét járható az út. Remélem hazafelé nem lesz ilyen izgalmakban részünk.

Bege Amália

GONDOLATÉBRESZTŐ

Halottak napjára írom e cikket, bár inkább az élőknek értelmezem.

Első érintésem a halállal 15 éves koromra tehető, amikor is levágtam azt az ominózus szálat, amely fogva tartotta és eldöntötte édesapám végleges sorsát. Ő volt az első halott, akit életembe láttam és hosszú ideig nem voltam megbékélve vele, hogy az élet csak ennyi lehet.

Alig 18 évesen viszont én néztem szembe a halállal egy jópofa baleset következtében. Első szerelmemmel és a versenymotorjával útnak indultunk kalandozni. Annyira jó volt a nap, a szabadság, a száguldás. Egy óriási kanyart vettünk be, s már az első pár másodpercben, amikor a motor szinte az aszfalttal volt egyenes fekvésben, éreztem, először nemcsak a halál érintését, hanem az illatát. Pár másodperc alatt a motor kicsúszott alólunk, mi pedig az aszfalton sodródtunk. Nem tisztán emlékszem a részletekre, sem az idősíkokra, - nem tudom percekig, tizedmásodpercekig vagy órákig -, mindenesetre ott voltam, - ebben a testben vagy ezen kívül nem tudom -, de abban a pillanatban a hátamtól fogva megragadott egy erő, mely egy felhőbe takart lény elé vitt, akiből áradt valami egészen vakító fény, napsugarakhoz hasonló. Hatalmas volt, nagyon magas, jobb kezéből tűz folyt, mint egy láva, a bal kezéből ömlött a vér vastagon. Végigvonta fölöttem és mindenki fölött felváltva mindkét kezét. Rettenetesen félttem.

Elhaladt felettünk először a bal keze. Amikor az én fejem fölé ért, megmagyarázhatatlan béke szállt rám, olyan, amelyet addig még soha nem éreztem életemben, kimondhatatlan volt. Voltak olyanok, akik fölött ugyanúgy elsiklott a keze, és zutty egyszerűen elsüllyedtek, mintha megnyílt volna alattuk a légtér. Aztán jött a jobb keze, azzal is végigsiklott fölöttünk. Amikor a fejem fölött elhaladt a keze, teljes torokból elkezdtem énekelni egy dalt, ami számomra addig teljesen ismeretlen volt, de tisztán emlékszem egy részletre belőle. Így szólt: Isten jó, megtartó, hűséges, erős harcos. Amikor ezt énekeltem, eltűnt minden, nem voltak felhőkarcolók, sem autók, fák sem, és a hangom visszhangzott az Univerzumban hatszorta-hétszerte visszaadva a refrént, mintha több dimenzióban énekeltem volna. Aztán ez a fénybe öltözött lény - kinek, Isten, kinek Jézus, kinek Allah nem határolom be, mert kinek-kinek illik eldönteni hite szerint- azt mondta: Aki hisz bennem, akkor is élni fog, ha meghal.

Állítások szerint néhány percig tartott az újraélesztésem. A világnézetem, a hitem az emberek iránt érzett viszonyom azóta megváltozott, és már tudom, hogy a Halottak napja számomra végérvényesen azt jelenti, van Élet a halál után.

Figura Éva

NETkukucskáló

Világhálón a hadtörténet

Az I. világháborúban felállított katonai egységek és tagjaik történetét lehet kutatni az interneten:

www.magyarezredek.hu. A honlap interaktív térképén a császári és királyi hadtestek területeit lehet böngészni. A részletes alakulat leírásokat és történeteket hang, képanyag és korabeli dokumentumok egészítik ki.

RADANICS GYÖRGY gyalogos, Mozs-gó. 1916 augusztusban vonult be és az orosz és olasz hadszíntereken harcolt 11 hónapig. 1917 október 27-én Bainsizza fensíkon fogságba esett. A K. cs. k. tulajdonosa. Bátorsága és kötelességtudása az egész század példaképeül szolgált. — Felesége: Bagyari Teréz, gyermekei: István és Ferenc.

Forrás: A volt magy. kir. pécsi 19. honvéd gyalogezred és alakulatainak története. 551. oldal P. É.

Tudta-e?

Kazaliczky Antal Kék nefelejcs virágzik a tó partján ... kezdetű dala az egész magyar nyelvterületen ismert. Falunk szülötte írta a dal szövegét, de ki a zeneszerző?

Serly Lajos komponálta meg 1880-ban a zenét.

A zeneszerzőnek Losoncban állítottak emléktáblát. Ott született és ott is van végső nyughelye.

Kék nefelejcs, kék nefelejcs,
Virágzik a, virágzik a tó tükreán,
Beteg vagyok, fáj a szívem,
Nem sokáig élek én.
Hanem azért, hanem azért,
Koszorút, ha meghalok,
A síromra, sírhalmomra
Nefelejcsből fonjatok.

Kék nefelejcs, kék nefelejcs,
a hűségnek, a hűségnek virága.
De sok szőke, barna leány,
Megcsalt engem hiába.
Ha meghalok, a síromra
Nefelejcsset tegyetek,
Hadd mondja el,
Nem én, hanem ők
Csaltak meg engemet

LABDARÚGÁS

MEGYE II. OSZTÁLY U19 B. CSOPORT 2017/18. évad őszi forduló OKTÓBERI MÉRKŐZÉSEK

4. forduló 2017. 10. 07. szombat
Nagykozár – Mozsgó 5 – 2
Góllövők: Lenti Viktor, Horváth László
5. forduló 2017. 10. 14. szombat
Mozsgó – Kétújfalu 3 – 3
Góllövők: Csomós Zoltán (2), Zákányi Balázs
6. forduló 2017. 10. 21. ELMARADT
7. forduló 2017. 10. 28. szombat
Mozsgó – Bicsérd 1 – 4
Góllövő: Tóth Levente

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

8. forduló 2017. 11. 05. vasárnap
Mozsgó – Drávaszabolcs 11 – 1
Góllövők: Radák Ádám, Hegedűs Richárd,
Csomós Zoltán (4), Mészáros István, Nagy
Márk, Lenti Viktor, Harmuth Patrik, Orsós
Attila Antal
9. forduló 2017. 11. 11. szombat 10.00
Bogád – Mozsgó
10. forduló 2017. 11. 25. szombat 10.00
Pellérd – Mozsgó

MEGYE IV. OSZTÁLY B. CSOPORT ALAPSZAKASZ 2017/18. évad őszi forduló

OKTÓBERI MÉRKŐZÉSEK

6. forduló 2017. 10. 08. vasárnap
Baksa – Mozsgó 7 - 0
7. forduló 2017. 10. 15. vasárnap
Mozsgó – Szabadszentkirály 2 – 3
Góllövők: Király Zéta, Horváth László
8. forduló 2017. 10. 22. vasárnap
Abaliget – Mozsgó 9 – 2
Góllövők: Lenti Viktor, Miolkovics Béla
9. forduló 2017. 10. 29. vasárnap
Mozsgó – Patapoklosi 3 – 5
Góllövők: Lenti Viktor, Szatmári Richárd,
Miolkovics Béla

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

10. forduló 2017. 11. 05. vasárnap
Mozsgó – Merenye-Csertő 1 – 4
Góllövő: Király Zéta
11. forduló 2017. 11. 12. vasárnap 13.30
Nagydobsza – Mozsgó

LABDARÚGÁS

**MEGYE II. OSZTÁLY
FÉRFI FELNŐTT
2017/18. évad őszi forduló**

OKTÓBERI MÉRKŐZÉSEK

8. forduló 2017. 10. 07. szombat
Mozsgó – Kétújfalu 2 – 2
Góllövők: Horváth Benjamin, Czakó Gábor
9. forduló 2017. 10. 15. vasárnap
Lánycsók – Mozsgó 3 - 0
10. forduló 2017. 10. 21. szombat
Mozsgó – Bogád 6 – 2
Góllövők: Horváth Benjamin (4), Déri István (2)

11. forduló 2017. 10. 28. szombat
Diana – Mozsgó 1 – 1
Góllövő: Tirk András

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

12. forduló 2017. 11. 04. szombat
Mozsgó – Nagykozár 1 – 3
Góllövő: Tirk András
13. forduló 2017. 11. 12. vasárnap 13.30
Palotabozsok – Mozsgó
14. forduló 2017. 11. 18. szombat 13.00
Mozsgó – Hosszúhetény
15. forduló 2017. 11. 26. vasárnap 13.00
Lovászhetyén – Mozsgó

Kántor Éva

Álló sor: Szili László, Kovács Imre, Berta Róbert, Déri István, Jobbágy Balázs, Vince Dominik, Török Sándor, Rizsányi Balázs, Tirk András, Benkő Gábor, Zákányi Balázs

Alsó sor: Lenti Viktor, Czakó Balázs, Rózsa Barnabás, Horváth Benjamin, Nagy Tamás, Csomós Zoltán, Chalupa Dávid

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)